

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Guds Kirckes Iubel-Fryd og Høytiid. Prædiken

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 315. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139961001024.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Testamente nævner Profeter og Konger: af samme Grund1) vi ogsaa i det Nye Testamente paa dend maade kand sammenføye Apostler og Konger; om nogen vilde sige: At paa Tabor Bierg i dette Salighedens præludio Lade sig alleene 2de Profeter see Matth: 17:, da betænke hand, at dend eene af dem Moses virkelig var en Regenter, og forrettede det samme i Israel som en Konge i sit Rige, og kaldes ogsaa en Konge Deut: 33: v 5: Og som deraf følger, at saadanne Kongers Lov Sang i Himlen er af de Herligste, saa siunes mig, jeg hører vor sidste Salig Hensovede *ulignelige og uforglemmelige Kong Christian den Siette* endnu at siunge Begyndelsen af hans Daglige Lif Sang: Ieg vil siunge om Miskundhed Psalm. 101, og de andre *Velsignede Konger* at Stemme i med: Dend som sidder paa Stoelen, og Lammet være Velsignelse og Priis og Ære og Kraft i ald Ævighed, Apoc: 5, v: 13: Mig siunes. Ligesom jeg seer *Dem Alle* kaste Deres Kroner for Thronen og siunge med hverandre i høye Himmelske Thoner: Hellig! Hellig! Hellig! est du vor Gud Zebaoth. Det er vist, i dend *Oldenborgske Stamme* findes Stoere Troens Helte, som funkler ved deres Exempler i dend viide Verden, saa Længe Verden staaer. O! skamme maa vi os, saa mange som Vi ere, om vi ved saa Deilige og stoere exemplar icke Lader os opvække til retskaffen fyrighed i Christendommen: Dronningen af Sonden skal opstaae i Dommen med den Jødiske Slægt og Fordømme den Matth. 12: v: 42: men hvo af os tør slaee sine Øyne op for de *Salige Danske Konger* paa Dommedag? dersom Vi *Deris* herlige exemplar og Anstalter uagtet, fremturer i vantroe og Verdens Forfængelighed: og hvad meener J, I arme Verdens Slaver, naar Vor Frelser Jesus. Vor Himmelske Ierub-Baal2) kommer med Dommedags Basune Klang og Verdens stoere Brand-Fackel og slaee denne Jords tomme Krucke i støcker: der ligger ald deres Viidsoms Machiner, Deres æres Christaller, Deres Riigdoms Glassering, Der ligger alle Deres ambitions Forgyldte Stoere Speile i Skaare. Men glæder Eder I Troende, Eders Stoere Iubel-Fæst Nærmer sig, jo meere og meere; hvad frygter J for dend nærværende Trængsel i Verden, J bliver jo icke her saa Længe; hvad agter J om at Verden forgaar, J har